

Erasmus 2019-2020

Merhabalar ben Ayşe AYHAN. Erasmus sürecim Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesinin 3.sınıfında başladı. Erasmus başvuruları için hocalarımız toplantılar, sunumlar düzenleyerek süreç ve sonuçlar hakkında bilgi paylaşımında bulundular. İlk olarak orada gitmek için heveslendim. Daha sonra bu hayalimi gerçekleştirmek için adımlar attım. Öncelikle okulun düzenlediği İngilizce seviye belirleme sınavını geçmem gerekiyordu. Bir süre İngilizce konu çalışarak sınava hazırlandım. Sonuçlar 1 ay sonra açıklandığında yazılı sınavı geçmiştim. Bir sonra ki aşama olarak sözlü mülakat yer alıyordu. Gruplar halinde farklı anabilim dallarından hocalarımızın değerlendirmesi ile sözlü mülakata çağırıldık. Belirlenen bir odada teker teker sırası gelen öğrenciyi çağırarak İngilizce kendimizi tanıtmamızı ve konuşma süresince farklı konularda sohbetler ile değerlendirildik. Sonuçlar açıklandığında yazılı, sözlü sınav notları ve dönem sonu sınıf notumuz ile sıralamalar yapıldı. İlk yedi kişi gitmeye hak kazandı ve ben o ilk yedi kişiden biriydim. Tercih edilecek ülke süreci benim için başlamıştı. Araştırmalar, deneyimleyen önceki dönem arkadaşlar ile ülke sıralamasını yaptım. Sonuçlar açıklandığında Romanya'yı kazanmıştım. Bunu öğrendiğimde arkadaşlarım ile evde sohbet ediyorduk ve hep beraber mutluluktan havalara uçtuk. Her ülke için danışman hocalar belirlendi. Romanya grubu için gerekli belgeleri toplamaya başladık. Bu aşamada çok fazla belgeye ulaşmak gerektiği için yorulmuştuk ama her zaman danışman hocamız ve daha önce Romanya'ya gitmiş olan bir dönem üstlerimiz bize her konuda yardımcı oldular. Karşı kurumdan kabul belgesi gelmesi ve vizemizin çıkması ile uçak biletlerini aldık. Bavulları ülkenin soğuk iklimine karşın tedarikli doldurduk. Ülkemizin özleyeceğimiz yiyeceklerini de unutmadık. Erasmus partnerim Göksu benden bir hafta önce Romanya'ya ulaştı. Okulun bize sağladığı yurtlarda aynı odada iki kişi kalacaktık. Uçağım 23.02.2020 tarihinde İstanbul Sabiha Gökçen Havaalanından kalktı ve artık farklı bir ülkede yaklaşık 4-5 ayımı öğrenci olarak geçirme sürecim başlamıştı. Bükreş Otopeni Havaalanına vardığımda bir uçakta bulunan bir grup türk öğrenci ile Braşov'a gitmek için trene bindik. Yaklaşık iki saat sonra Braşov'a geldiğimizde taksii ile Memorandului yurduna geçtik ve bloğumu buldum. Odama yerleştim. Yurt memurunun yanına uğrayarak kendimi tanıttım ve geldiğimi haber verdim fakat İngilizce bilmediği için iletişim kuramadık. Tercüman ile daha sonradan haberleştik. Göksu ile yeni telefon hattı aldık ve O hafta okulumuza gittik bizden sorumlu hocamız Andrea ile tanıştık. Bizim için dersleri ve yapmamız gerekenleri teker teker açıkladı. Transilvanya Üniversitesinde Hemşirelik Fakültesi ayrı değildi. Tek binada sağlık alanı ile ilgili bütün branşlar toplanmıştı. Hemşirelik Fakültesi sekreterlerini bulduk ve öğrenci kartı çıkarttırdık. Bu öğrenci kartı ile

trenlerde ulaşım bedavaydı. Sınıfımızı bulmaya çalıştık fakat sorduğumuz çoğu öğrenci İngilizce bilmediği için öğrenemedik. Sekreterden aldığımız ders programına göre bir derse girdik fakat dersler Rumence olduğu için yanlış derse girdiğimizi anlamadık. Bir saat boyunca tıp fakültesinin dersini dinlemişiz. Daha sonradan hemşirelikten İngilizce bilen bir kız ile tanıştık ve kendi ders yerlerimizi öğrendik. Gerçekten çok karmaşıktı. Bazen farklı okul ve bina da oluyordu dersler. Dersler ile ilgili hocalardan direkt bilgi almamız çok zordu. Sadece mail adreslerine ulaşabiliyor ve oradan iletişim kuruyorduk. Çok yoğun ders programı vardı. Hafta içi neredeyse her gün derslerimiz vardı sabahtan akşama kadar ve çoğu ders Rumence anlatılıyordu. Onkoloji dersinde sadece aktif İngilizce anlatıldı onun haricinde bütün dersler de katılım zorunluymuştu. Rumence derslerde sınıfımızda İngilizce bilen bir kız ile yan yana oturuyorduk ve o bize İngilizce kısa özet geçiyordu. Öğrenci yurdumuz da birçok farklı ülkeden öğrenci mevcuttu. Mutfak ve banyolar ortak alan olarak kullanılıyor sadece bir adet buzdolabı ile idare ediliyordu. Odalar ranza sistemli, eşya dolaplı ve el yıkama lavaboluydu. Göksu ile marketleri, alışveriş merkezlerini, restoranları ve kafeleri keşfettik. Romanya'nın para birimi lei'ydi. Bankalardan kendi Türkiye'den getirdiğimiz kredi kartlarımız ile nakit para çekebiliyorduk. Erasmuslular için düzenlenen kareoke, bilardo vb. aktivitelerde bulduk yeni arkadaşlar edindik. Türkiye'den getirdiğimiz ülkemize ait eşya ve yiyeceklerden onlara verdik. Arkadaşlarımız ile beraber Braşov'un meşhur tepesi Tampaya tırmandık ve Romanya'yı kuş bakışı seyrettik. Ertesi gün otobüs ile Raşnov kasabasına seyahat ettik. Orada tahmini 14. yüzyıla ait olan bir kaleye gezi arabası ile gittik. Şehire özgü hediyelik eşyalar alarak vakit geçirdik. Hastane stajımız için okul tarafından kadın doğum hastanesine yönlendirildik fakat o gün covid yüzünden bütün stajlar iptal edildi. Daha sonra ki günler okullar online eğitime geçti ve karantina ilan edildi. Ödevler ve online dersler ile eğitim devam etti. Sokağa çıkma yasağı getirildi ve sadece markete gitmek izinli hale geldi. Yurda hapsoldük. Yaklaşık bir ay kadar devam etti karantina ve ne zaman yasakların açılacağı muammaydı. Romanya konsolosluğu tahliye uçuşu ile ülkeye geri dönmek isteyen öğrencilerin dönebileceğini açıkladı. Durumun belirsizliği ve kısıtlı sağlık güvencemizden dolayı Türkiye'de ki okulum ile iletişime geçtim. Dekanımız her türlü yardımı sağlayacağını güvencesini verdikten sonra Transilvanya ve Ege ile iletişime geçerek tahliye uçuşu ile dönme kararı aldım. Yaklaşık bir hafta içinde uçak biletim, ulaşım ağı ve eşyalarım ayarlanarak Bükreş Otopeni Havaalanına yola çıktım. Türkiye'ye döndüğümde polisler ve sağlık ekipleri aracılığı ile bir otobüste Düzceye götürüldük. Düzce de 10 gün karantinada kaldım. Yemeklerim ve ihtiyaçlarım devlet tarafından karşılandı. Kimse ile temasa geçmiyordum yemeklerim kapının önüne bırakılıyordu. Günde üç

defa ateş kontrolü oluyordu. O süre zarfında Ege Üniversitesinin derslerine kayıtlandım ve geri kaldığım için fazladan bir staj almak zorunda kaldım.

Ayşe AYHAN